

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Mirum non esse, si fiat, quod impij sibiipsis imprecantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

blasphemauerunt pueri regis Assyriorum me. Ecce ego immittam ei spiritum, & audiet nuntium, & reuertetur in terram suam, & deiciam eum gladio in terra sua. Itaq; propter blasphemiam centum octoginta quinque millia hominum occisa sunt. Denique cum reuersus esset rex Sennacherib fugiens à Iudæa plagam quam circa eum fecerat Deus, propter blasphemiam suam, & iratus multos occideret ex filiis Israel, Tobias sepeliebat corpora ipsorum. Quod etiam in historia

Tob. 1. 21.

III

1. Mach. 7. 40.

Machabæorum indicatur. Et Iudas applicuit in Adarfa cum tribus millibus viris, & oravit Iudas, & dixit: Qui misi erant à rege Sennacherib, Domine, quia blasphemauerunt te, exijt Angelus, & percussit ex eis centum octoginta quinque millia: sic contere exercitum istum in conspectu nostro hodie: & sciant ceteri, quia malè locutus est super sancta tua, & iudica illum secundum malitiam illius. Quid impetrauit hæc oratio? Et contrita sunt castra Nicanoris, & cecidit ipse primus in prælio. Blasphemia porrò non committitur tantum in Deum, sed etiam in Sanctos eius, ob quam homines puniuntur. Ita Core

Num. 16. 29.

& socij seditionis authores contra Moysen, absorpti sunt à terra, quia blasphemasse dicuntur Dominum in seruo suo. Ita Nabal subito obstupuit, & mortuus est. Ita ait S. Paulus, de Apostolis & se loquens: blasphemamur, & obsecramus. At de Sanctis Dei, quàm multi vel per iocum, vel per contemptum ea dicunt, narrant, affirmant, quæ non sunt, eaque quæ laude dignissima gesserunt, negant! Non vindicet Deus Sanctos suos, non plectat amicorum suorum violatores? Quid de sanctissima Dei Matre non effutiant? Sed præstat, hæc ne nominare.

IV.

Cur autem iustissimus cæli terræq; iudex mala mortalibus non immittat, quæ sibi metipsis optant & imprecantur mutuo?

Math. 15. 28.

Si precanti dicit: Fiat tibi sicut vis, quid potest conuenire? Quàm crebræ sunt inter homines, quàm diræ execrationes? An non sibi inuicem grandines, fulmina, mille mala optant? An non alios, immo & seipso diabolo deuouent? An non sacrosanctis Sacramentis, passione, cruce, sanguine, morte Redemptoris, in perniciem suam sibi fieri, jurant, & peierant? Olim ea de causa perijt Imperium, de cuius excidij causis ita scribit Saluianus: Non sufficiunt multis consuetudinarij reatus: non sufficiunt lites, non rapina, non calumnia; non sufficiunt violentia: non sufficiunt comestationes;

Saluian lib. 4. de prou.

non sufficiunt falsitates, non sufficiunt periuria; non sufficiunt adulteria; non sufficiunt homicidia; non sufficiunt deniq; cuncta ista, etsi atrocitate inhumanissima, re tamen ipsa ad humanas iniurias pertinentia, nisi blasphemia furiosarum mentium manus inijciant etiam in Deum. Posuerunt enim, sicut de impijs scriptum est, in calum os suum, & lingua eorum transiit super terram, & dixerunt: Quomodo scit Deus, & si est scientia in excelsis? Et illud: Non videbit, nec intelliget Deus Iacob.

Eiuscemodi scelera, sine numero, sine mensura, sine fine increuerunt. Pauci sunt, qui non aliquando ad eorum cumulum aliquid adjiciant. Singulis diebus, immò singulis horis, execrationum, imprecationum, juramentorum, blasphemiarum millena millia contra Deum ascendunt. Si igitur magistratibus constat, quàm furiosa insania hæc flagitia regnent, nec tamen pœnis coercerent; si parentes faciunt, liberi discunt; si paruuli cum lacte materno assuescunt blasphemias, quas non intelligunt, ructare; quis non miretur Numinis immensam bonitatem, & longanimitatem, qua ad pœnitentiam hos peccatores inuitat? quis non obstupescat, Deum toties, & tam grauitè irritatum, non pridem, eluuiò, igne, fame, peste, bello, Mundum perdidisse? Quid si ipsi, quorum esset blasphemos punire, sint blasphemij? Nec dubium est, maiorem hominum sæcularium partem esse, qui plus sæpiusque blasphement, quàm orent. Sunt quidem pij, sunt, qui multum orant pro populo, pro Principe, pro tota communitate, sed inter tot diras cogitationes, inter omnia sacra execrationibus inserta, non facile possunt etiam iustorum orationes ad Deum ascendere. Maior est blasphemantium, quàm precantium clamor: fortior impetus multitudinis, quàm paucitatis. Esto probi pro se exaudiuntur, haud tamen, nisi difficulter, veniam tot impijs exorant. Qua de causa etiam Abraham cessauit orare pro Sodomitis, postquam intellexit nimium apud eos esse numerum improborum. Vnus edificans, & alter destruens, quid prodest illis nisi labor? Vnus orans, & vnus maledicens: cuius vocem exaudiet Dominus? Multas passi sumus, vel per insolentiam militum, vel per arma hostium, magnasque calamitates, nondum tamen tam atrocia, quàm homines sibi metipsis imprecantur, & huc vsque sint imprecati. Quoties

V.

17

X

Geni. 18.

Eccli. 24. 18.